Al een jaar of 40 maakt De Faunabescherming zich kwaad over het zogenaamde ganzenbeheer in verband met “schade” en “gevaar voor het vliegverkeer” in onsland. Beide zijn een hoax, met veel fanatisme bepleit door jagers en vooral boeren.
Al in de jaren ’80 hebben wij minister Braks een rapport van Wageningen Universiteit (Geert Groot Bruinderink) aangeboden waaruit blijkt de begrazing van ganzen op wintertarwe de opbrengst vergroot en dat er dus van schade helemaal geen sprake is. In Oost-Europa weten de boeren dat al jaren….
De provincie Friesland heeft Altenburg en Wymenga onderzoek laten doen naar de winterse begrazing door ganzen van overjarig grasland. Die schade bestaat, zoals wij al jaren betogen, helemaal niet! Friesland heeft het rapport daarom maar van haar website verwijderd…… Waarom lopen provinciale ambtenaren zo sterk aan de leiband van de boeren? Braks gaf het gewoon toe: er is misschien wel helemaal geen schade, maar boeren willen nu eenmaal zélf bepalen wat er wel of niet op hun land loopt. En van ongenode ganzen ondervinden ze psychologische schade… Mijn antwoord: kan zo zijn, maar juridisch is dat geen basis voor een schade-uitkering.
Alle ganzensoorten zijn volstrekt beschermd. Bestrijding mag van de Europese Vogelrichtlijn uitsluitend als er sprake is van ernstige schade (en die is er vrijwel nooit) of groot gevaar voor mensen (en die is volstrekt onbewezen voor bv Schiphol), als er geen geweldloze alternatieven zijn (die zij er wel maar worden weggezet als te duur, wat juridisch geen argument is) en als het doel van de bestrijding op redelijke termijn wordt bereikt.
Dit laatste is nu onze juridische prioriteit. Doel van de bestrijding van ganzen is : terug naar de aantallen in 2005. Na meer dan 15 jaar bestrijding is er nergens in het land een schijn van kans, dat die doelstand binnen bereik is. Nergens in Nederland daalt het aantal ganzen. De bestrijding is dus inefficiënt en daarmee feitelijk illegaal. Jaren geleden hebben we hiervoor al bij de Raad van State gestaan, maar die vond toen dat de provincies meer tijd gegund mocht worden om te leren hoe het moest. Maar nu, na 15 jaar, maken we een betere kans.
Dat is echter het paard achter de wagen! De provinciale ambtenaren zouden zelf tot deze conclusie moeten zijn komen. Wij verwijten de provincies, allemaal, cliëntalisme aan de boeren. Dat is hun taak toch niet. De provincie, politici en ambtenaren, zouden zich onafhankelijk moeten opstellen en zich bij de vaststelling van het beleid ten aanzien van de natuur, en zeker ten aanzien van een onderwerp als “beheer en schadebestrijding” moeten baseren op wetenschappelijk onderzoek. Per jaar worden er in Noord-Holland veel meer dan 100.000 ganzen gedood, zonder enige wetenschappelijke onderbouwing. Er worden alleen tellingen verricht, maar geen onderzoek naar nut en noodzaak, geen onderzoek naar de discutabele wijze waarop de schade wordt getaxeerd, geen onderzoek naar de herkomst van de vogels, die betrokken zijn bij de – gelukkig zeldzame – gevallen van aanvaringen van ganzen met vliegtuigen. De provinciale Faunabeheereenheid speelt hierbij bepaald niet de rol, die provinciale en landelijke overheid in gedachten hadden. Zij is allesbehalve onafhankelijk, is voor plezierjacht, wil bij elke kreet van “schade” alleen maar bestrijden en is in de praktijk dus niets meer of minder dan een belangenorganisatie van boeren en jagers. Zij bepalen feitelijk het hele natuurbeleid in het landelijk gebied van de provincie. Zonder dat gevestigde natuur- en milieubeschermingsorganisaties daarover kunnen meepraten.